

Publicerad 2015-03-14 14:47 av MoSjö

Röda vackra händer

Jag är rädd att det händer
när jag går ut med vita knogar
och stryper livet ur luften
att snart,
snart kommer luften vara kött och ben.

Hon är lammet
jag är offret
det kallas samhället.

Dagar smälter till timmar.
Tiden förlorar kontrollen.
Snart. Nu...

Det var vackert
Först varmt
sen kallt.

Rättvisan blev ensamheten
på en obekväm madrass.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MoSjö med Poeter.se id #49658 innehar upphovsrätten